

talisterne kun yderst nødig vil afse blot en lille Skærv til Statens nødvendige Krav. Mit Parti nærer den modsatte Opfattelse, Kampen staar allerede om dette Forslag, og man har føjet Ordet: Formuekonfiskation til det. Nu er det efter mit Skøn en ganske fejlagtig Sprogbrug; ved Konfiskation forstaar jeg en Inddragning: naar man konfiskerer en Mands Formue, tager man simpelt hen Formuen fra ham, men Ordet Konfiskation kan efter mit Skøn ikke anvendes, naar det kun drejer sig om et mindre Beløb af vedkommende Persons Formue, og det er jo det, der er Tilfældet. Jeg kommer i denne Forbindelse atter til at tænke paa, at Overklassen dog maa være taknemmelig for den begunstigede Stilling, den i Virkeligheden har, selv om denne Formueskat bliver gennemført. Tænk paa den Kendsgerning, at alene her i København er der i Dag 8 000 husvilde Familier, Hustruer og Mænd og Børn, som maa leve i de elendigste Lejligheder, i Baggaarde, i Skure, i usunde Kolonihavelysthuse, eller pakket sammen i Husvideafdelingen. Tænk paa denne ene Kendsgerning, tænk paa, hvad disse Mennesker maa lide, og tænk saa paa, hvad en Mand med 100 000 Kr. maa lide, hvis Samfundet kommer og tager ganske faa Tusinde Kroner fra ham. Stil disse to Kendsgerninger overfor hinanden, og lad os saa holde op med at beklage de velhavende.

Man taler om Formuekonfiskation, og det ærede Medlem Hr. Rudfeld var i Gaar Aftes meget højt oppe, men han glemte ganske vist at bevise noget. Han for over en stor Del af Danmark som en brølende Skypumpe og sugede Revl og Krat med sig, efterladende et grumset Bundfald af ubeviselige Paastande. Det var den Præstation, det ærede Medlem leverede i Gaar. Han brugte ogsaa Ordet Formuekonfiskation; det er, hvad jeg senere skal faa Lejlighed til at dokumentere, fuldkommen uberettiget. Professor Bircks Forslag — det siger han selv — vil indbringe ca. 800 Mill. Kr. af en samlet Formue paa ca. 7 000 Mill. Kr., det er ikke Konfiskation. Denne Formueskat er ikke nogen dansk Opfindelse; et Forslag herom er blevet behandlet i alle Lande, ganske naturligt, thi i alle Lande nærer Socialdemokraterne den Opfattelse, at Krigstidens Ulykker i særlig Grad maa betales af dem, der har Raad til at betale. Vi ser, at et Forslag om Formueafgift har været behandlet i Svejts, Frankrig, England og de nordamerikanske Fristater. I disse fire Lande har der væ-

ret ført en hidsig Kamp om Forslaget, men alle fire Lande har forkastet det. I Fristaterne har man paalagt en højere Arveafgift. I England vedtog Fagforeningskongressen i 1916 i Birmingham enstemmig, at man vilde sætte alt ind for Kravet om en Formueskat, og man ser det Særsyn, at Finansministeren, Bonar Law, i Virkeligheden nærer i høj Grad Sympati for dette Forslag — jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister her i Landet, Hr. Neergaard, ligeledes nærer Sympati for det. Forslaget blev behandlet af Parlamentet, men blev selvfølgelig forkastet — med 244 Stemmer mod 81, men det engelske Arbejderparti fastholder fremdeles dette Krav. I Frankrig behandlede Spørgsmaalet i 1918. Vi ser ligeledes her, at Finansministeren, Klotz, var meget ivrig for at faa det frem, men de kapitalistiske Medlemmer af Finansudvalget kvalte Forslaget. Det svejtsiske Socialdemokrati indbragte et Forslag, som forkastedes ved Folkeafstemning. Kapitalistklassen havde gjort et mægtigt Arbejde for at faa det væltet. I disse fire Lande blev Forslaget altsaa forkastet.

Men der er en Række Lande, i hvilke Forslag i den Retning er vedtaget. I Italien vedtoges i April 1922 en Lov om Formueskat, den laveste Sats var 4,5 pCt. af Formuer paa 50 000 Fracs. og derover, og den højeste var 50 pCt. af Formuer paa 100 Millioner og derover. Skattens Beløb skal udredes i 20 Aar med henholdsvis 0,225 pCt. og 2,5 pCt. om Aaret. I Tyskland vedtoges December 1919 en Lov om Ekstraskat paa Formuer paa over 5 000 Mark; 10 000 Mark var skattefri for Ægtefæller. Satsen bevæger sig fra 10 pCt. for de første 50 000 Mark af den skattepligtige Formue til 65 pCt. af Formuer paa over 7 Mill. Mark. Skatten kan erlægges i Afdrag. Men Tanken om en ny Formueskat raser fremdeles i Tyskland, thi skal Tyskland ud af sine ulykkelige Forhold, maa den tyske Kapitalistklasse yde betydeligt mere, ikke mindst de tyske Agrarer, som har lukreret overordentligt ved Krigen. I Østrig vedtoges i Juli 1920 en Formueskat efter tysk Mønster paa 3 pCt. af Formuer paa over 30 000 østrigske Kroner stigende indtil 65 pCt. I Czekoslovakiet vedtoges en Lov om Formueskat i April 1920. Satserne stiger fra 1 pCt. for skattepligtige Formuer paa 25 000 czechoslovakiske Kroner til 30 pCt. for skattepligtige Formuer paa over 9 Mill. Kr. Denne Skat skærer i Virke-